

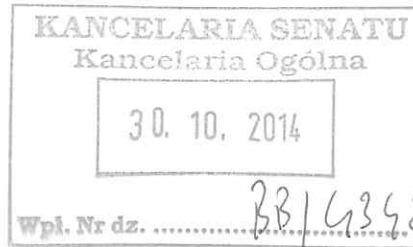

**MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO**

Małgorzata Omilanowska

DWIM/ 1207/14/JB

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 30.10.14
nr. 6447 podpis. U

Warszawa, dnia 29 października 2014 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 30.10.2014 r.
nr. 4342 podpis. Mfoitec

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

niniejszym przedstawiam stanowisko wobec oświadczenia senatora Ryszarda Knosali, złożonego podczas 62 posiedzenia Senatu RP w dniu 9 października br., sygn. BPS/043-62-2683/14.

W mojej ocenie ani przyjęcie ustawowej definicji urządzenia reprograficznego ani „doprecyzowanie” przepisów o dozwolonym użytku osobistym nie będą mieć istotnego wpływu na funkcjonowanie systemu opłat kompensacyjnych od urzędzeń i związanych z nimi czystych nośników, o których mowa w art. 20 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.) oraz rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie określenia kategorii urzędzeń i nośników służących do utrwalania utworów oraz opłat od tych urzędzeń i nośników z tytułu ich sprzedaży przez producentów i importerów (Dz. U. Nr 105, poz. 991, z 2008 r. Nr 235, poz. 1599 oraz z 2011 r. Nr 105, poz. 616). Definicja urządzenia reprograficznego mogłaby być pomocna dla wyłączenia z opłat urzędzeń profesjonalnych, które co do zasady nie służą do tworzenia kopii chronionych utworów w ramach dozwolonego użytku osobistego. Takie wyłączenie jest jednak możliwe do przeprowadzenia na gruncie obecnego stanu prawnego poprzez zmianę rozporządzenia i Ministerstwo wielokrotnie sygnalizowało gotowość do rozmów na ten temat. Organizacje podnoszące to zagadnienie wciąż nie przedstawiły jednak propozycji konkretnego zapisu. Definicja powinna bowiem uwzględniać określone cechy (parametry) urządzenia, a nie jego deklarowane przez producenta przeznaczenie czy status jego nabywcy jako podmiotu profesjonalnego (przedsiębiorcy). Z kolei „doprecyzowanie” definicji dozwolonego użytku osobistego nie może wpłynąć na funkcjonowanie systemu opłat, gdyż każdy dozwolony użytek osobisty, niezależnie od jego zakresu, wymaga zgodnie z prawem UE odpowiedniej kompensaty dla twórców, artystów i pozostałych uprawnionych. Prawo UE nie narzuca co prawda konkretnego modelu kompensaty, ale w 21 państwach UE funkcjonuje system opłat analogiczny do polskiego, a jedynie w Hiszpanii przyjęto model kompensaty wypłacanej z budżetu państwa. Zakres dozwolonego użytku osobistego może oczywiście wpływać na wysokość oczekiwanego inkasa z tytułu opłat. Inkaso to jest jednak w Polsce na poziomie należącym do najniższych w Europie. Jest kilkakrotnie niższe niż np. w Czechach, na Węgrzech czy na Litwie. Ograniczenie dozwolonego użytku osobistego mogłoby jednak być uzasadnieniem dla dyskusji o ew. ograniczeniu systemu opłat, jednakże trudno oczekiwać społecznej akceptacji dla takiego

rozwiązania. Dozwolony użytek osobisty ma długą tradycję w polskim prawie autorskim, a opinia publiczna oczekuje raczej rozszerzenia jego zakresu niż jego ograniczania.

Wpływ opłat kompensacyjnych na ceny sprzętu RTV/IT jest wyolbrzymiany przez środowiska biznesowe zainteresowane utrzymaniem status quo. Przy znacznie niższych opłatach niż w innych państwach UE i zbliżonych cenach sprzętu producenci i importerzy mogą osiągnąć wielomilionowe oszczędności. Po drugiej stronie są poszkodowani polscy twórcy. Obowiązkiem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego jest wziąć pod uwagę sytuację tych ostatnich i doprowadzić do rozsądnego rozwiązania, uwzględniającego racje wszystkich stron.

Z poważaniem

Z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
PODSEKRETARZ STANU

Andrzej Wyrobiec

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Rafał HYKAWY, Dyrektor Sekretariatu Prezesa Rady Ministrów Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.